

Το

χελιδόνι είναι από τα πιο αγαπητά αποδημητικά πουλιά. Από τα πιο ευγενή. Τα πιο όμορφα. Και τα πιο κοινωνικά. Ζει με τον άνθρωπο. Στο ίδιο σπίτι. Το χελιδόνι είναι ένας προάγγελος. Προάγγελος της άνοιξης που έφθασε. Της νέας εποχής. Της εποχής με το φως. Με τα λουλούδια. Με τη χαρά. Με την ανάσταση. Ήρθαν τα χελιδόνια; Έκλεισε το κεφάλαιο του παγωμένου χειμώνα και άρχισε μια νέα ζωή. Με αναστημένες τις ελπίδες. Με ενισχυμένες τις προσδοκίες. Το αύριο θα είναι καλύτερο απ' το χθες. Να το μήνυμα του ερχομού τους. Το δίδαγμα της παρουσίας τους.

Αυτό είναι το έργο των Αγίων της Εκκλησίας μας. Μας δείχνουν ότι ήρθε η Άνοιξη. Η Πνευματική Άνοιξη.

Πώς μπορεί να υπάρχει άνοιξη στη ζωή του ανθρώπου; Άνοιξη πνευματική; Μόνιμη

και σταθερή; Με πολλή χαρά; Με φως; Με ειρήνη; Με ουρανό;
Αυτήν την άνοιξη στη ζωή του ανθρώπου τη φέρνει μια μεγάλη αρετή. Ένα μεγάλο, το πρώτο, σκαλοπάτι στην κλίμακα του αγιασμού. Τη φέρνει η μετάνοια.

Η μετάνοια καθαρίζει τη συνείδηση. Και αγοράζει την ταπείνωση. Γι' αυτό είναι απαραίτητη. Γιατί όποιος θέλει να γίνει θεόπτης, πρέπει να γίνει ταπεινός. «Μακάριοι οι ταπεινοί τη καρδιά ότι αυτοί τον Θεόν όψονται». Αλλά ταπείνωση χωρίς μετάνοια δεν υπάρχει. Είναι ψευδής. Ταπείνωση και μετάνοια συμπορεύονται στην εσωτερική ζωή της ψυχής. Είναι συνοδοιπόροι. Και συνεργάτες. Συνεργάζονται για τη σωτηρία της ψυχής. Και πετυχαίνουν το πιο θαυμαστό αποτέλεσμα. Το πιο αναγκαίο: Τη μεταμόρφωση της ψυχής. Την αλλαγή της προς το καλύτερο. Έτσι βλέπει κανείς πως μέσα από τη μετάνοια βγαίνει ένας καινούριος άνθρωπος. Άνθρωπος της αρετής. Άνθρωπος του Θεού. Γιατί ο άδικος γίνεται δίκαιος. Ο ψεύτης ειλικρινής. Ο δόλιος ευθύς. Ο θυμώδης ήμερος και πράος. Ο άπρονος φιλόανθρωπος και πονετικός. Ο σκληρός ελεήμων και στοργικός. Ο δούλος της αμαρτίας απελεύθερος Χριστού «ως δούλος Ιησού Χριστού» (Ρωμ. 1, 1).

Αυτό ακριβώς είναι μετάνοια. Η πλήρης εσωτερική και εξωτερική αλλαγή. Η επιστροφή στο Θεό. Η αφοσίωση στο θέλημά του. Και μέχρι το τέλος. Χωρίς επιστροφή στο παρελθόν. Εκείνο δεν υπάρχει πια. Στο Μυστήριο της Μετανοίας έσβησε το παρελθόν. Υπάρχει μόνο το παρόν και το μέλλον. Το ένα προετοιμάζει το άλλο. Το ένα αγοράζει το άλλο. Και αυτή η εργασία μόνον εδώ γίνεται. Όσο πατούμε πάνω σ' αυτή τη γη. Όταν η ψυχή χωρίσει από το σώμα, δεν μπορεί να μετανοήσει. Είναι πλέον πολύ αργά. Να η αξία της εφήμερης και σύντομης ζωής μας. Κερδίζουμε μ' αυτήν ή χάνουμε την αιωνιότητα. Την ατέλειωτη ομορφιά. Την αιώνια άνοιξη. Το ανέσπερο φως. Εξαρτάται από τον τρόπο της ζωής μας. Αν είναι με μετάνοια. Με συντριβή. Με αρετή. Ή με αδιαφορία. Με εμμονή στο κακό. Με σκληροκαρδία. Εξαρτάται. Ο καθένας μόνος του διαλέγει το αιώνιο μέλλον του.

Οι Άγιοι είναι τα ζωντανά παραδείγματα του κέρδους που μπορεί ο άνθρωπος να αποκομίσει από την θεάρεστη μετάνοια. Μας καλούν και εμάς να ζήσουμε με έναν καινούργιο τρόπο ζωής. Σύμφωνα με την ζωή του Χριστού. Σύμφωνα με τις υποσχέσεις που δώσαμε στο Άγιο Βάπτισμα.

«Άποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός».

Πηγή: imverias.blogspot.gr